

SPEJDERNES MAGASIN

41. årgang

nr. 1 . januar 1957

VED LEJRBÅLET

SPEJDERCHEFEN HAR ORDET

I det år, vi nu går ind i, er det i februar 100 år siden, at Baden-Powell blev født, og til sommer er det 50 år siden, han startede spejderbevægelsen. I synes sikkert, at 50 år er en meget lang tid, men det er dog ikke længere, end at mange af os, der i spejderbevægelsens første dage var med herhjemme, stadig er med som førere.

I England er man nu ved at lave en film om spejderlivet gennem disse mange år, og den laves ved at sammensætte stykker af gamle spejderfilm fra mange forskellige lande, og også Danmark blev spurgt, om vi kunne stille gamle films til rådighed. Den allerældste spejderfilm, vi har herhjemme, opbevares nu på Nationalmuseet, og den er optaget under den store jamboree på Ermelundssletten, nord for København, i 1924. Den fik jeg lov til at komme ind og se, og det var unægteligt ganske morsomt at se det hele igen.

Lejrlivet på denne gamle film så ganske ud som lejrlivet i dag, men det var ejendommeligt for mig at se Baden-Powell komme gående

sammen med Kong Christian d. X, og bag ved dem at skimte mig selv som en ung fører. En del af denne film er nu sendt til England.

Jamboreen i 1924 i Danmark var den første, hvor udenlandske spejdere fra så mange lande lå i lejr sammen. Siden da er der afholdt adskillige jamboreer og jamboretter, og hvert år øges spejdernes og ulvenes tal over hele jorden.

Når alle disse millioner af ulve og spejdere følger, at de hører sammen, er det ikke blot, fordi de bærer omtrent samme uniform, eller fordi livet i alle verdens ulveflokk og spejdertropper er så ens, som det kan være, når nogle lever under Grønlands og Alaskas kulde, andre under klimaforhold som vore og atter andre under tropehede. Nej, det er vor fælles lov og vort fælles løfte, der knytter os sammen. Vi véd, at ude i verden, ligesom hos os, venter folk en anden opførsel af ulve og spejdere end af andre, fordi vi stræber efter at være sanddru og hjælpsomme og efter at dygtiggøre os.

Ove Holm.

I dette nummer:

Forsidebilledet er fotograferet af Sv. Loch, Nakskov, og danner med et B.-P. citat: »Padl selv din kano«, optakten til B.-P. året.

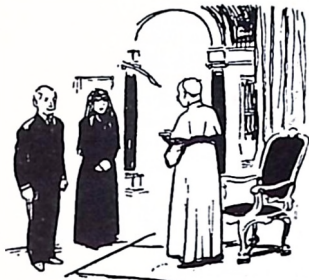
Spejderchefen har ordet.....	2	Canadisk Toboggan	10
B.-P.'s liv i tekst og tegninger...	3	Landsskovmandsturneringen	12
På krigsstien.....	4	Huronerkølle	12
Internationalt	6	Foden under eget bord.....	14
Robin Hood og de fredløse.....	7	Kaktuspatruljen	15
Frimærkeindsamlingen	7	Junglenyt	16
Vi tager 2. kl. prøven.....	8	Spejder-Tidende	18

B-P's liv i tekst og tegninger

af

Roy Burnham og Kenneth Brookes.

Reprinted from THE SCOUT

2. Få mennesker har vel rejst så meget som B.-P. eller vundet så mange venner som han. I Rom blev han modtaget af paven, som sagde, at han ønskede, at alle spejdere skulle arbejde sammen som én familie.

4. I august 1937 var der samlet spejdere fra hele verden til den 5. verdensjamboree i Vogelenzang i Holland. Spejdere fra alle racer, klasser og trossamfund med den samme lov og det samme løfte, hyldede deres chef og modtog fra hans hånd jamboreens symbol — Jakobs-staven.

6. Ved jamboreens afslutning talte B.-P. til den store forsamling. Han talte med hengivenhed og var stærkt bevæget, som om han allerede nu vidste, at det var sidste gang, han stod frem og talte til spejdere fra hele verden. Men B.-P. havde arbejdet hårdt, for hårdt. Efter sin læges råd rejste han derfor til Afrika for der at genvinde sine kræfter.

3. Under lejren i Australien brugte B.-P. en gang mere end to tændstikker for at tænde ild. Men som den gode spejder han var, så undskyldte han sig ikke med, at det ikke var ham, som havde bygget bålet, eller at brændet var vådt.

5. En morgen stod han civilklædt ved et vejkryds midt inde i det vældige lejrområde. Spejderne, som gik forbi, genkendte ham ikke. Medens B.-P. ubemærket stod her, så voksede hans glæde over at se så mange drenge fra så mange forskellige lande komme godt ud af det med hinanden.

Patruljens lejrplads lå på en eng med skov til tre sider og en sø til den fjerde. Solen havde bagt hele dagen, så det var med største besvær, vi bevægede os rundt på lejrpladsen. Eftermiddagens orienteringsløb i forbindelse med varmen fik os ligefrem til at ligge og gispe efter vejret.

Tykke havde fået sat kartoflerne over og var i færd med at røre dejgen ud til pandekagerne. Imedens lå Spjæt og jeg og grundede over, hvordan vi skulle få aftenen til at gå på bedste måde. Jeg havde foreslået et lejråbål og så tidligt i poserne, så vi kunne komme op ved solopgang for at høre på fuglekvidderet. Spjæt var imidlertid oplagt til ballade.

mad. Det slog aldrig fejl, og smagte altid, så man kunne høre englene synge. Kun en enkelt gang gik det galt. Det var den gang Calle brugte Tykkes hat som mælkespand. Det er forståeligt, at Calle tog fejl, for den lignede faktisk en mælkespand, men Tykke forlod resolut bålet og galoperede med sine halvanden hundrede pund rundt på pladsen efter Calle, så det gungrede i jorden, medens havregrøden fik lov til at passe sig selv. Det gjorde den også —. Den blev brun og »frynset« og smagte lidt hen i retning af kakkelovnssvæerte.

Medens vi lå og dasede, kom Calle ud fra skoven, hvor han havde været en lille udflugt for sig

at finde ud af, hvor mange de er. Og så naturligvis få et svar med tilbage, så vi kan se, om de er med på den.«

Forslaget blev énstemmigt vedtaget, og under aftensmaden blev dokumentet, som Calle skulle have med, forfattet. Det var efter alle kunstens regler med fejge blegansigter, blafrende pjalter, retfærdig hævntrøst og nummererede knogler.

»Vi skulle egentlig have skrevet det under med blod,« sagde Spjæt, da udkastet var færdig.

»Hvor i alverden vil du få alt det blod fra?« udbød Tykke, »hvis du skal have alle dine navne med, skal vi jo have en hel spand fuld.«

Spjæts forældre har forsynet

PÅ KRIGSSTIEN

»Nu er der ikke sket noget spændende siden Columbus opfandt Hollywood, nu er det søreme på tide der bliver lidt røre i andedammen. Er der ingen, der har en idé?«

»Jo, det har jeg,« sagde Tot, han lå med hovedet under det store kokekar og gispede. Når han talte, rungede det, som om han talte i en bunker. »Jeg foreslår, vi sætter Pylle til at skure kartoffelkogeret udvendig. Så skal I bare se, der bliver ballade.«

»Vrøvl og sludder,« sagde Pylle, der var patruljens yngste spejder og som konstant led af hjemve. »Det var mig, der skurede havregrødskarret i morges. Jeg har skuret lige så mange kokekar, som du har.«

»Ja, og du har også været ved at vælte hele lejrpladsen, hver gang det var din tur til at have tjansen.«

»Jeg kan ikke forstå, I gider at skændes,« faldt Spjæt ind, her er jo plads nok til at slå.

»Nu skal jeg være der,« sagde Tot og rejste sig op på albuerne, så kokekarret med en dump raslen trillede hen ad jorden, så faldt han atter tilbage på ryggen. »Jeg gider ikke,« sukkede han, »kan du ikke minde mig om, at du skal have tæsk i morgen?«

Tykke havde i mellemtiden fået lagt den første pandekage på panden. Han var knippel til at lave

SPEJDERFORTÆLLING AF MUGGE ILLUSTRERET AF SUHR

selv. »Ved I, at der ligger en patrulje ovre i den anden ende af skoven? Jeg snakkede med skovfogeden, og han sagde, at de var kommet i eftermiddags og vist skal blive der nogle dage.«

Spjæt livede synligt op og gav sig til at fløjte ganske sagte. »Så er aftenens program lagt. Er I med folkens? Vi laver et mægtigt knald med dem. Vi sender en krigserklæring med det samme, og går de med på den, skal de få en munter nat.«

Jaman hvad nu, hvis du er flere end os?« mimrede Tykke. Han var altid med, når der skulle laves sjov, men sådan ligefrem at komme i klammeri med en overmagt, var han ikke så meget for.

»Ja, sæt de nu slog, så det gjorde ondt —,« vrængede Tot og rullede med øjnene.

»Det betyder mindre med overmagten, når vi blot bærer os snedigt ad,« sagde Spjæt. »Vi forfatter med det samme en krigserklæring fuld af edder og forgift og sender Calle over med den. Calle undersøger samtidig terrainet og afmærker stedet på kortet samt prøver

ham med fire fornavne og to efternavne, hvilket han ofte må høre for. Han trøster sig imidlertid med, at det jo nok er det eneste ufordelagtige, der kan siges om ham, når folk i den grad ynder dette tema. Og så havde han jo også ordsproget med det kære barn og de mange navne.

»Vi kan give Tykke en blodtud,« foreslog Tot, »lad os holde afstemning om det.« Forslaget fik stor majoritet, men da Tykkes stemme manglede, blev forslaget forkastet.

Efter opvasken drog Calle afsted med smædeskriftet, medens jeg tog til skovfogeden og hentede tilladelse til at holde en lille natøvelse i skoven.

Da Calle kom hjem, holdt vi patruljeråd omkring bålet og smedede ind imellem lejråbålssangene rænker mod vore fjender. Calle havde et brev med tilbage fra patruljeføreren, der var gået med på spøgen. Han tilbageviste i malende vendinger vor slet underbyggede påstand og lovede os en varm modtagelse, hvis vi virkelig turde binde an med »Vibepatruljen«. De var syv, altså, som Tykke hurtigt regnede ud, een mere end os: Pylle sagde imidlertid, at det gjorde ingenting, for han skulle nok tage to, — og så var vi jo lettede.

Omkring midnat slukkede vi de sidste gløder og gjorde os klar til

vores natlige færd. Spjæt tog sin lommelygte med. Calle tog sig af kortet og Tot tog et reb med for alle eventualiteters skyld. Skulle der ikke blive brug for det, så kunne Tykke i hvert fald tage sig en sjippetur for at holde sig i form. Eller måske skifte form. Pylle iførte sig uldvanter og gummistøvler, medens Tykke var nede i proviantsækken for at hente sig en gulerod.

Forsigtigt sneg vi os ind i skoven med Calle forrest som orientaler. Natten var buldermørk. Det var næsten umuligt at se den skovsti, vi fulgte. Kun ved at følge lysningen i trækronerne, kunne vi følge vejen, og så kunne vi naturligvis mærke, at vi var kommet udenfor, når vi begyndte at falde over grene og små træer. Det var næsten vindstille, og skovens truende stilhed blev kun af og til afbrudt af en hornugles høj, skrattende »ivi«. En enkelt gang fløj en fasan støjende op lige foran os, så vi nær havde sat os på skødet af hinanden af bare forskrækkelse. Pylle klamrede sig rædselsslagen til mig og ville hjem.

Vores blinde tro på Calles evne til at orientere i sådan et mørke blev mere og mere rokket, efterhånden som hans ophold ved de forskellige vejkrøds blev større og større. Spjæt begyndte at blande sig i sagen, og som regel var han meget uenig med Calle. Pylle så trolde og spøgelse alle vegne. Han gik påfaldende hurtigt forbi en taksbusk, som stod ved vejkanthen, og udstødte et gisp, da han fik øje på en savbuk, der stod og stangede ud oven på en brændestabel.

Men pludselig fik Tot øje på noget, som fik os alle til at stivne. Et stykke inde i skoven sad der en sammenkrøben skikkelse ved foden af et stort træ. Tykke begyndte febrilsk at gnaske på sin gulerod, og Pylle var allerede på vej hjemad, da Spjæt fik fat i buksebagen på ham.

»Det er antagelig en af Vibernes udkigsposter,« hviskede Spjæt. »Ned i spagat øjeblikkelig, så han ikke ser os! Calle og Tykke tager med mig om bag ham, medens Mugge sniger sig gennem grantykkningen med Tot og Pylle. Når jeg råber patruljeråbet, angriber vi fra begge sider.

Uden at mæle et muk delte vi os

og sneg os ind i skoven til hver side. Jeg passerede selv en tjørnehæk og en brændenældebevoksning, inden jeg dirrende af spænding stak hovedet ud på den anden side af grantykkningen. Pylle ville ikke med, men jeg tog ham i kravetøjjet og slæbte ham afsted ved siden af mig, medens han skiftevis tyssede, skældte og beroligede.

Da jeg havde mævet mig et stykke hen over den lille lysning mod det store træ, gik sagen pludselig op for mig i al sin klarhed. Henne ved foden af træet lå et stort stykke stødbrænde, som hverken tilhørte Viberne eller var i stand til at holde udkig for dem. Med en befriet skrallatter rejste jeg mig op for at meddele mine tapre medkrigere om fjendens snedige forklædning, da jeg pludselig blev grebet bagfra og tvunget i jorden. Vildt kæmpende slog jeg nogle kolbøtter og endte så flad, jeg var, på maven med min fjende siddende ovenpå. »Skynd jer!« råbte han med Tykkes stemme, »jeg har en her.«

»Din store dunnerged!« stønnede jeg, jeg var ved at kveles under Tykkes halvanden hundrede pund. »Det er mig, din idiot, skynd dig at stå af, så vi kan hjælpe dem der henne.«

Et stykke fra os var et vældigt

slagsmål i gang. Tykke skulle lige til at vælte sig ind i det, da vi opdagede, at det var de fire andre, der lå og tæskede hinanden. Medens Tykke velbehageligt gnaskede videre på sin gulerod, stod vi og nød synet, indtil de selv fandt ud af, at der ikke var nogle fjender imellem dem.

Det var en noget forpjetret og slukøret forsamling, der luskede videre. Tænk, hvis Viberne havde overværet det optrin. De var flækket af grin.

Calle rodede stadig med kortet og var til sidst så rent i skoven, at han blev nødt til at indrømme det. Alvidende haledede Tot et kompas op af lommen og fortalte os, hvor nord var. Men hvad i alverden kunne det nytte os, når vi ikke anede, hvor i skoven vi var. På må og få traskede vi så videre og kom pludselig til en lysning.

Det var stadig buldermørkt, men gennem buskadset sås svagt et telt med åbningen ud mod lysningen. »Ha,« hviskede Calle, »og så siger du, at jeg ikke kan orientere —«.

»Ssch!« hviskede Spjæt. »Nu skal der handles hurtigt. Tot sniger sig ud på marken op over til teltet. Hvis der er klar bane, giver du et enkelt, meget kort blink med lygten her.«

Langsomt og forsigtigt mavede Tot sig på engen og forsvandt i mørket i retning af teltet. Kort efter forkyndte et lille lysglimt, at banen var fri. Vi undrede os over, at vi endnu ikke havde stødt på en eneste vogtpost, men de var måske faldet i søvn.

Calle blev stående klar til at udstøde et ugleskrig, hvis der skulle komme »ugler i mosen«, medens vi andre sneg os frem til teltet.

Her sneg Tykke sig over mod engens modsatte side for at holde den vej åben, medens vi andre gik i gang med sagerne. Tot gav sig til at lede efter patruljestanderen, spredte brændet og dækkede affaldshullet til. Spjæt og jeg gav os sindigt til at flytte teltet. Det lykkedes os at få det flyttet og slået op lige ved siden af, uden at dets højt snorkende beboere lagde mærke til noget usædvanligt.

»Sikke en hyr, når de vågner i morgen og opdager, at de ligger ved siden af teltet!« hviskede Spjæt, og krummede sig af bare fryd.

Næppe havde vi imidlertid fået sat den sidste pløk i, før der lød et højt vantrø ugleskrig fra engens nordlige hjørne. Tykke havde aldrig kunnet lære at lave et ordentligt ugleskrig. Det lød altid, som når man klemmer en and på maven. »Det er ombrochuren, det er galt med,« plejede Tot at sige, medens han satte brillerne ned på næsen. Vi greb hurtigt, hvad vi i farten kunne finde af udstyr og forsvandt lydløst samme vej, vi var kommet.

Calle stod stadig på sin plads, og et stykke inde i skoven kom Tykke halsende. »Der var noget, — ahh — ahh, der løb over vejen, — ahh — ahh, og så løb jeg, — ahh — ahh, og så råbte jeg — ahh — ahh.«

Vi gjorde vort bytte op: Tre kogekar og en stegepande, en økse og seks pløkke samt et par uldne strømper. Tot havde ikke kunnet finde deres patruljestander, men så havde han taget et stort strikket håndklæde med sig i stedet for. Sejrstolte drog vi hjem med vores bytte og lagde os dødtrette i poserne.

Næste morgen fik vi besøg af Vibernes patruljefører. »Nå, I kom nok ikke,« sagde han, »vi havde ellers ventet jer hele natten, og havde vagtposter ude lige til solen stod op.«

»Nå,« sagde Spjæt spydigt. »Det var da godt, vi ikke forstyrrede jer. Hvis I skulle savne nogle kogekar og sådan lidt småting, så kan I jo bare hente det hos os.«

»Hvadfor noget?« sagde patruljeføreren, »hvor har I hugget det der? Det er ikke vores.«

»Ja, den er meget god, men den er for gammel!«

»Jeg forsikrer dig for, at det ikke er vores det der.«

»Jamen —«. Spjæt tøvede lidt. Så fik han pludselig et energisk og farligt udtryk i øjnene. »Hvor er Calle? Hej, stop, stands forbryderen...«

Nå, sagt i al korthed, så fandt vi jo hurtigt ud af, at vi havde begået en alvorlig fejltagelse. Calle havde virkelig ikke i sådan et mørke kunnet sige så nøjagtigt, om det var det rette sted. Det mindede lidt om det, sagde han. Og så var der kun een ting at gøre.

I dagslys så skoven jo lidt anderledes ud, og inden længe fandt vi da også vores natlige valplads. Det var et ungt ægtepar, der havde slået sig ned for at nyde sommerferien i telt her i det grønne. Nej, de havde ikke savnet noget, for de var lige stået op, men de havde jo gnikket øjnene godt, da de vågnede op i morges ved siden af teltet. Heldigvis tog de det fra den muntre side og morede sig glimrende over historien, da vi havde afleveret tyvekosterne, og Spjæt havde undskyldt og fortalt dem hele historien.

Men Calle fik buksevand. Og er nu gået i gang med et grundig træning i natorientering.

Og Viberne fortæller historien overalt, hvor de kommer frem.

Har DU gjort en ekstra indsats for at samle frimærker?

Internationalt

TYSKLAND

Distrikt Köln af Sct. Georgs spejderne i Tyskland (DPSG) indbyder 2 førere og 12—15 spejdere til en jamborette i nærheden af Schleiden (Eifel) fra den 15.—21. august 1957. Lejrkontingentet er 18 DM pr. deltager. Anmeldelse gennem trop og division til korpskontoret inden 15. februar 1957.

JUBILÆUMSJAMBOREENS FRIMÆRKER

Som tidligere meddelt udsender det engelske postvæsen 3 særlige frimærker i anledning af jubilæumsjamboreen.

Ved henvendelse til MAYFLOWER STAMP CO. LTD., Polebrook House, 1 a Golden Square, London, W.1., som af det engelske spejderkorps har fået overdraget salget af første-dags kuverterne, kan du få sendt et sæt frimærker (3 værdier: 2½ d, 4 d og ½ d) på en særlig kuvert, en for selve jamboreen, en for Rover Moot og endelig en for Indabaen, som du ser over disse linier. Prisen for et sæt er 6/6 d.

Vi gør opmærksom på, at dette arrangement kun gælder for første-dags kuverter. Enhver, der kommer i jamboreen, vil naturligvis kunne købe frimærker på normal vis.

Red.

ROBIN HOOD

og de fredløse

En aften i oktober var en klynge fredløse samlet til et muntert lag i et lille stråtekt hus, der lå en ca. 4 miles fra Sheerwood skoven. Midt under festligheden kom en pil farenende ind gennem et åbentstående vindue, hvad der voldte en del postyr.

Udenfor huset fandt man Robin Hood liggende såret og fremstammende nogle næsten uforståelige ord, hvoraf det dog fremgik, at Lille John var bleven fanget, og at man skulle mødes den 13. dag i den 10. måned.

Den nævnte dag samledes de fredløse på kroen »Den blå Orne« for at afvente Robin Hood's komme. Noget efter kom nogle bønder op-hidsede styrtende ind i krostuen, idet de råbte, at Lille John skulle hænges; tillige nævnte de fire by-navne.

Man enedes om, at en gruppe af de fredløse skulle søge til hvert af de fire steder, bønderne havde nævnt. Undervejs stødte man dog på en af dommerens soldater, der var hårdt såret. Af ham erholdt man underretning om, at Lille John skulle henrettes ved Headless. En munk, man mødte på vejen fremad, rådede dem til at bruge list, hvorfor han overlod føreren af gruppen sin munkekutte for ved hjælp af denne at kunne nærme sig den dødsdømte og bede en sidste bøn med ham, og under denne måske se sit snit til at befri ham.

Det var i sidste øjeblik, de fredløse nåede frem til Headless, hvor de så Lille John stå bagbundet med bøddelen ved sin side. Den formentlige munk træder frem og får tilladelse til at bede en bøn for den dømte.

Hvad der derefter skete, foregik med lynets hast. Båndene skæres over, og de grønklædte fredløse myldrede frem og drev dommeren og hans folk på flugt.

De fredløse kom på deres færd ud for mange hændelser, bl. a. bistod de Sir Richard af Camelot med at opspore hans bortførte datter, Marian.

Det lykkedes, idet man fandt

hende på den gamle borg, Woodford, hvortil hun var bragt for ved tvang at vies til borgens herre, Sir Gay.

Ved Woodford får de fredløse at vide, at biskoppen netop er kommet for at vie Sir Gay og jomfru Marian. — De lister nu opad vindeltrappen til tårnet ved riddersalen, og her møder de Robin Hood, Lille John, Will Stutely og Alan a Dale.

»Tak fordi I kom, kære venner,« siger Robin og fortsætter: »Nu vil vi se, om vi kan spille dommeren alle tiders puds. — Broder Tuck er just gået ind i riddersalen, og vi venter blot på hans signal.«

Robin Hood i sit kendte antræk.

(Læs videre side 17)

FRIMÆRKE-indsamlingen

For at lette arbejdet på korpsskontoret ønskes indsendt alle de mærker, der er indsamlet pr. 1. januar.

★

Mærkerne skal klippes af (ikke rives) med en kant på $\frac{1}{2}$ —1 cm. De må ikke vaskes eller dampes af.

★

Vær omhyggelig med forsendelsen. Frimærkerne skulle ikke gerne gå tabt.

★

Husk: Julemærker for sig.

★

Indsamlingen slutter d. 10. februar. Den dag skal du efter planen have samlet 640 brugte frimærker. Det må gerne være flere — men ikke mindre!

2.klasses prøven

Ved ATLI, PLØK og SKOTTE

- 4) b. Indenfor et område med bopæl som centrum og 500 meter som radius tegne en vejskitse mellem 2 opgivne punkter.

Det vil faktisk sige, at du skal kunne tegne en skitse, der viser alle veje og gader indenfor en cirkel med centrum i din bopæl og en radius på 500 meter.

Inden du begynder at tegne skitsen, må du tænke over, hvorledes den skal placeres på papiret, for at hele ruten kan være indenfor papirets kant. Skitsen må være klar og tydelig, således at en fremmed kan finde vej efter den uden at tage fejl. Den skal naturligvis være forsynet med nordpil og målestok ligesom alle andre kortskitser. For at gøre skitsen så let forståelig som muligt, markeres alle karakteristiske bygninger m. m.: posthuse, kirker, rundkørsler o. s. v.

Du bør også kende placeringen af alle postkasser, telefonautomater, brandalarmer m. m. indenfor nævnte cirkel samt vide, hvor det nærmeste apotek ligger, og hvor den nærmeste læge bor.

- 4) c. I praksis vise orientering efter kompas, solen og karlsvognen (nordstjernen), kende 16 kompasstreger samt vise orientering af et kort efter kompas.

Se her tegningen side 9.

- 4) d. Tegne et kort efter fantasien med anvendelse af de almindelige signaturer i Geodætisk Instituts 1:20.000 kort. — Kortets mindstemål 18 × 24 cm.

Denne opgave må du helt og holdent løse ved hjælp af din egen fantasi og de rigtige signaturer, som du f. eks. kan se på Geodætisk Instituts målebordsblade 1:20.000 og i »Den lille spejdebog«.

5) SUNDHED:

- a. Have kendskab til de almindelige sundhedsregler og deres anvendelse i lejr (badning, personlig renlighed, tænder, tobak, søvn, frisk luft og spisegrej).

Badning.

Her tænker vi på sol, sommer og varme — og så er det fristende at kunne tage et bad. Når du læser disse linier, ville det sikkert ikke være så indbydende med et strandbad! Under badning må man naturligvis til enhver tid rette sig efter de regler, der er givet i lejren (sommerlejren) for badning, det er således ikke tilladt at bade uden for de faste badetider.

Badningens varighed må rette sig efter vandets temperatur, men bør aldrig overskride 20 minutter. Helere for lidt end for meget!

Nedenstående forsigtighedsregler må overholdes:

Forsigtighedsregler ved badning.

1) Gå helst aldrig alene i vandet, og ikke lige efter et hovedmåltid (tidligst 1 à 1½ time efter).

2) Man bør ikke bade, når man fryser eller overhovedet, når man er utilpas; det er behageligt og

sundest, når man er varm og svedig, men man må ikke være forpustet.

3) Bad ikke i mosehuller eller mergelgrave, hvor bunden er dyndet og usikker og vandet som oftest urent.

4) Pas på, hvor der går strøm. Strømmen kan være så stærk, at den kan »tage« en.

5) Svøm aldrig langt ud. Det går ofte så hurtigt udad, men mange kan ikke klare tilbagevejen.

6) Skrig aldrig op for morskab »jeg drukner« o. l., og duk aldrig en kammerat. Dum kådhed har kostet mange mennesker livet.

7) Hvis man bader fra båd, går man ud og op fra en af stævnene.

8) Hvis båden kæntrer, holder man sig ved den og ved årerne, såfremt man ikke er sikker på at kunne svømme i land.

9) Når man tager solbad, bør man gå gradvis frem (kun få minutter i begyndelsen) for ikke at blive forbrændt. Det er forøvrigt skadeligt at ligge og drive i solen i timevis.

10) Først og sidst: Søg stadig selv at blive og gøre andre dygtigere i svømning og livredning.

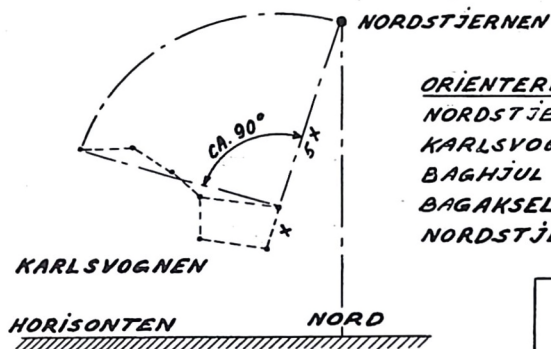
Tænder.

Både morgen og aften må tænderne have sig en omgang, og du må gøre det omhyggeligt, for ellers når du ikke frem til de steder, hvor madresterne kan have gemt sig. Du skal naturligvis forhindre, at der kommer huller i tænderne, men du skal også vide, at dårlige tænder kan forårsage dårlig hals og mave. Når du mærker et hul i en tand, skal du straks fortælle dine forældre det, så du kan komme til tandlæge. Hvis der ikke går for lang tid, kan han redde tanden ved en plombering, og det er ikke noget at snakke om for en rask dreng.

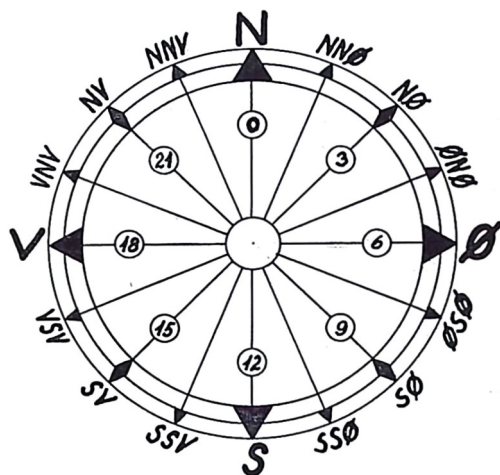
Vi fortsætter i marts nummeret af Magasinet, idet B.-P. bladet erstatter Spejdernes Magasin i februar.

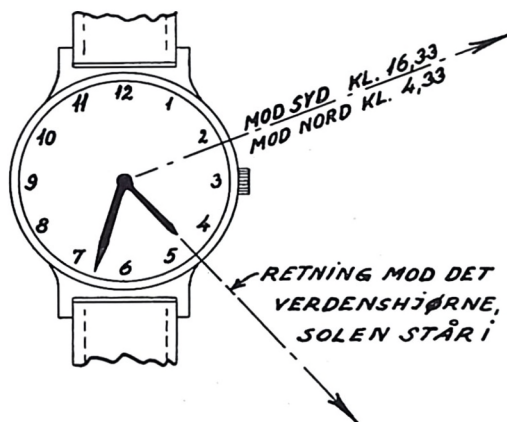
2.KLASSESPRØVEN - PKT.4C. : I PRAKSIS VISE ORIENTERING EFTER KOMPAS, SOLEN OG KARLSVOGNEN (NORDSTJERNEN), KENDE 16 KOMPASSTREGER SAMT VISE ORIENTERING AF ET KORT EFTER KOMPAS.

ORIENTERING VED HJÆLP AF KARLSVOGNEN:
NORDSTJERNEN FINDES VED AT MAN DREJER KARLSVOGNEN CA. 90° OMKRING DET HØJRE BAGHJUL ELLER FORLÆNGER VOGNENS BAGAKSEL CA. 5 GANGE.
NORDSTJERNEN STÅR ALTID I NORD.

KOMPAS MED 16 STREGER.
TALLENE I DE SMÅ CIRKLER ANGIVER, HVORNÅR SOLEN STÅR I DEN PÅGÆLDENDE RETNING.

ORIENTERING VED HJÆLP AF ET UR OG SOLEN:

1. HOLD URET VANDRET MED DEN LILLE VISER PEGENDE I DEN RETNING SOLEN STÅR.
 2. HALVER VINKLEN MELLEM 12 OG DEN LILLE VISER. *
 3. HALVERINGSLINIEN PEGER DA MOD SYD MELLEM KL. 6⁰⁰ OG KL. 18⁰⁰ OG MOD NORD MELLEM KL. 18⁰⁰ OG KL. 6⁰⁰.
- * NB! DEN AF VINKLERNE, SOM ER MINDRE END 180°.

4

De nordlandske indianere anvendte i vintertiden Tobogganere, når de skulle flytte deres udrustning til en ny lejr, eller når nogle af stammens krigere skulle på en flere dages jagtrejse, så brugte de Tobogganen til at transportere det nedlagte vildt eller de aflåede skind på. De indianske Tobogganer varierer i længden fra 2 til 2½ meter og i bredden fra 30 til 40 cm, alt efter hvilket formål de har været anvendt til. Birketræ blev af indianerne anvendt som materiale, og tarm- eller skindsnøre til at surre den sammen med.

HVILKE MATERIALER ANVENDES?

Den her viste Toboggan har en middel længde og bredde, idet den er 2,10 m i længde og 40 cm i bredde. De bedst anvendelige materialer er ask- eller elmetræ. Kan du ikke få fat i nogle af disse træsorter, kan du også anvende knastfrit Kalmar-fyr, men det er ikke så slidstærkt til bundtræ som ask og elm.

Af materialer skal der bruges: 2 stk. til bunden på 2,75 m lange, 20 cm brede og ca. 15 mm tykke. Du gør klogest i at hævle bundbrædderne på undersiden, så glider Tobogganen lettere hen over sneen. Dernæst skal du bruge 8 stk. tværribber 40 cm lange, ca. 40 cm tykke og ca. 4 cm brede. Og til sidst 2 stk. langribber 2,10 m lange, ca. 4 cm tykke og ca. 4 cm brede. Det er, hvad der skal bruges af materialer. Dertil kommer lædersnøre eller stærk savsnor til at surre de forskellige dele sammen med.

Af værktøj skal du bruge en sav, et ca. 25 mm stemmejern, et 6 mm jernbor og en lille drillmaskine eller borsving. En hammer og nogle få spm skal bruges, når du skal til at bøj bundbrædderne i facon.

HVORDAN BØJES BUNDBRÆDDERNE?

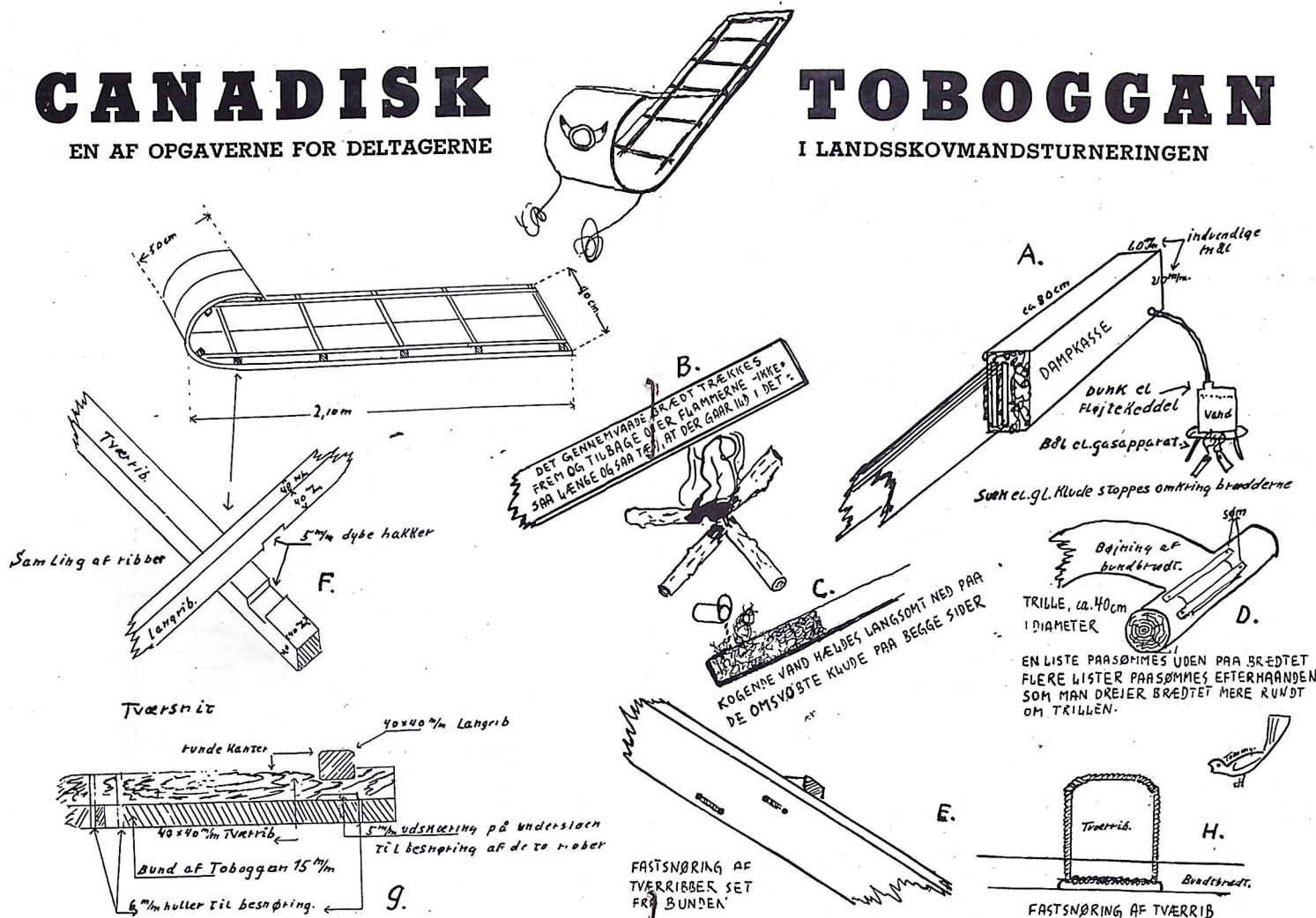
Imedens du venter på materialerne fra trælasthandleren, har du så tid til at tænke over og måske træffe forberedelser til, hvilken måde der for dig er den lettest tilgængelige, når du skal bøj bundbrædderne i facon. Der er nemlig flere måder, det kan gøres på.

CANADISK

EN AF OPGAVERNE FOR DELTAGERNE

TOBOGGAN

I LANDSSKOVMANDSTURNERINGEN

kelbesnøre det hele. Husk hakkerne på underkanten af tværribberne, ellers bliver der ikke plads til besnøringerne.

Du er nu klar til at løse de færdigpændte brædder og lægge dem ud ved siden af hinanden, og de sammensurrede ribber ovenpå. Du skal nu have mærket op til huller på begge sider af hver tværrib og i begge kanter ca. 3 cm fra hvert brædt, ialt 8 huller ved hver tværrib.

FASTSNØRING AF TVÆRRIBBER

Når alle huller er borte, vender du bundbrædderne rundt og laver en lille fordybning i bræddet, fra hul til hul, som vist i fig. E, således at snøren kommer til at ligge lidt under bræddets flade og derved ikke bliver slidt over med det samme. De runde kanter på ribberne bevirker, at snøren ikke slides over for hurtigt.

Bundribberne snøres nu til brædderne, som vist i fig. H. Et par ribber snøres på ved den bøjede ende, et par snore bindes i til at holde brædderne i facon. Et trækkebælt fastsættes i den forreste tværrib, og til sidst pensles alt træet over nogle gange med rå linolie, så vil træet ikke arbejde så meget under temperatursvingninger, og Tobogganen vil glide lettere hen over sneen.

Du vil her finde en ny måde, hvor du uden rygsæk, men med hele din udrustning indpakket i et sejldug og fastsnøret til langribberne, sammen med dine skovmandsskammere kan tage på strejftogter vinteren igenem.

Tommy.

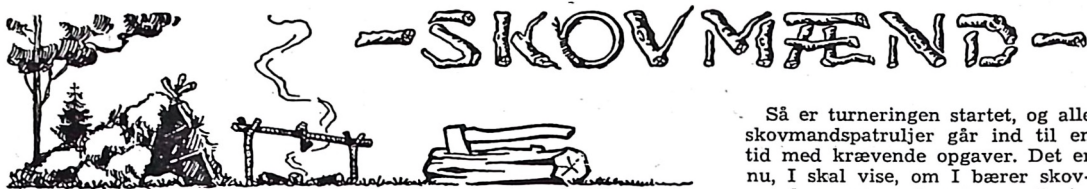
Frimærkeindsamlingen

Har du udnyttet juleposten? Fik du klippet alle frimærkerne af julekort og -breve? Huskede du, julemærkerne skulle samles for sig? Ellers kan du endnu nå det!

de det kogende vand på brædderne.

Når brædderne er blevet bløde og bøjelige, skal du så hurtigt som muligt skynde dig og bøj det i facon, da det hurtigt taber varmen, og er det først blevet lunkent, er det umuligt at bøj, uden det knækker, og det vil heller ikke holde faconen. Har du nu fået bøjet brædderne, enten på den viste måde i fig. D eller ved hjælp af skruetvinder over en eller anden blok, bør du læde brædderne sidde i facon til næste dag, så vil de ikke rette sig så meget. Almindeligvis vil et dampbøjet brædt rette sig ca. 10-15%, så du skal bøj det lidt mere end den færdige facon.

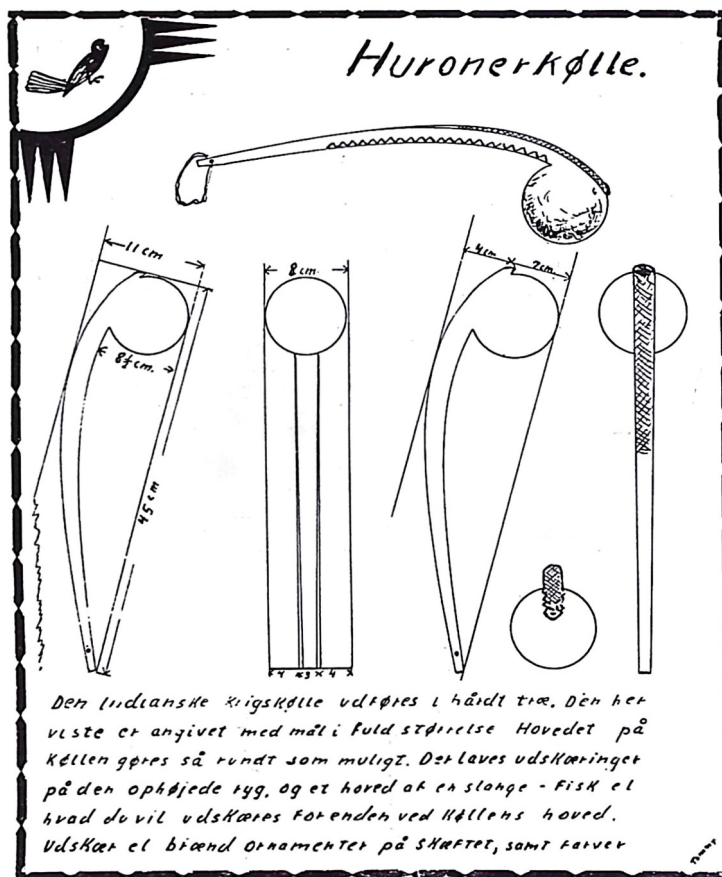
Imedens brædderne sidder og tørrer, kan du jo passende begynde at skære ribberne til i længder og skære de små 5 mm hakker, som vist i fig. F. og G, og dernæst vin-

ÅRETS STORE SKOVMANDSOPLEVELSE!

Landsskovmandsturnering for alle skovmænd

HUSK TILMELDINGSFRISTEN DEN 10. JANUAR

Så er turneringen startet, og alle skovmandspatruljer går ind til en tid med krævende opgaver. Det er nu, I skal vise, om I bærer skovmandsnavnet med rette, om I virkelig er de skrappe fyre, I gerne vil have spejderne i patruljerne til at tro. Denne vinter og det kommende forår vil afsløre det både for jer selv og for de andre spejdere i troppen. De, der allerede på forhånd giver op, har med det samme vist, hvor lidt de selv regner sig for at være værd, medens de, der gennemfører opgaverne, med berettiget stolthed kan bære skovmandsnavnet.

Tilmeldelse.

Tilmeldelse skal være indsendt til KASK, eller, hvor der ikke findes kolonner, til DASK senest den 10. januar. Tilmeldelsen skal indeholde navn, adresse, fødselsdato samt trop for hver af de deltagende skovmænd. Skovmændene deltager i to-mandshold. Hvis der i en trop er et ulige antal skovmænd, kan 2 skovmænd fra forskellige troppe indenfor samme division danne et hold.

Aldersbetingelser.

Ved en beklagelig fejltagelse var der opgivet forkerte aldersgrænser i decembernummeret af Magasinet. I turneringen deltager alle korpsets skovmænd, der den 1. januar 1957 er fyldt 16 år, men endnu ikke er 18 år.

Udtagelsesturneringen

strækker sig fra 1. januar til 20. maj. I denne periode, skal hver eneste deltager føre en logbog over alt skovmandsarbejde i perioden. Logbogen skal føres efter Gilwell-systemet med tekst på venstre side og tegninger og skitser på højre. Inden logbogen afleveres den 20. maj, skal mål og midler være gennemdrøftet i skovmandspatruljen, og skovmandens opfattelse heraf indført i bogen.

Turneringens totem er Huronerkøllen, der er en meget effektiv stridsøkse. Straks ved turneringens start fremstiller hver deltager dette totem i miniatureformat. Det skal

være 10 cm langt og bæres i hele turneringsperioden bundet til dolkeskeden. Går et hold ud af turneringen, ophører de med at bære Huronerøkollen.

Opgaverne vil måned for måned blive opgivet her i Magasinet, i dette nummer finder I af særlige grunde opgaverne for både januar og februar. Der vil hver måned være en opgave, der skal løses på en hike, samt yderligere en opgave. De angivne afleveringsfrister skal nøje overholdes, afleveres opgaverne for sent, udgår holdet.

Af særlige opgaver skal nævnes, at divisionerne i marts afholder et natorienteringsløb og i maj en hiketur, der begge indgår som led i turneringen.

DEN AFSLUTTENDE TURNERING

På basis af udtagelsesturneringen udvælges korpset ca. 100 skovmandshold, der i 5 dage af skolerne efterårsferie mødes på Hylkedam til den afgørende kamp om hvem, der er korpsets bedste skovmandshold. De udtagne hold vil få besked så hurtigt som overhovedet muligt efter den indledende turnerings afslutning. De, der håber på at komme med, bør derfor i god tid anmode om at få lov til at gemme 1 uge af sommerferien til oktober.

Så mange er ordene. Vi har gjort, hvad vi kan, for at landsskovmandsturneringen 1957 skal blive en oplevelse, som alle landets skovmænd senere vil mindes med glæde. Nu afhænger det af hver enkelt af jer, om det skal lykkes.

Med skovmandshilsen.

Thorkild, Buhl, L. P. og Preben.

Skovmænd!

I er naturligvis alle med største iver gået i gang med den spændende landsskovmandsturnering — men glem ikke af den grund

FRIMÆRKEINDSAMLINGEN

LANDSSKOVMANDSTURNERINGEN

Opgaver for januar

1. **Hver deltager** fremstiller turneringens totem, **huronerøkollen**, som beskrevet andetsteds i Magasinet. Den skal være 10 cm lang og bæres ved dolken under hele turneringsperioden. (Skal ikke afleveres, men bedømmes senere af divisionen).
2. **Hver deltager** fremstiller og fører en **logbog** over alt skovmandsarbejde i turneringsperioden. Læs nærmere herom på skovmandssiden.
3. **Hvert to-mandshold** fremstiller en **Toboggan** af naturmaterialer. Se artiklen i dette nummer af Magasinet samt Skovmandsbogen. Foto af slæden afleveres til KASK eller DASK senest 31. januar kl. 24,00.
4. **Skovmandshike** som til skovmandsprøven. Skovmandsholdet vælger selv ruten og tidspunktet. Den skal strække sig over mindst 24 timer. Der laves primitiv mad og overnattes i bivuaak. Rapport over turen afleveres **inden** hjemkomsten til KASK eller DASK, enten personligt eller ved at I sender den med posten, inden I er nået helt hjem. Rapporten føres efter Gilwell-sylstemet.

Opgaver for februar

Da Spejdernes Magasin for februar fremtræder som fællesnummer for de fire spejderkorps, får I allerede nu opgaverne for februar.

1. **Hver deltager** fremstiller et **ildbor**. (Dette afleveres ikke — hvordan skulle I så kunne få ild på hikerne). Senest 28. februar kl. 24,00 afleverer I til KASK eller DASK en skitse af ildboret med angivelse af hvilke træsorter og øvrige materialer, I har anvendt. Desuden afleverer I en attest fra jeres tropsfører med angivelse af, om I har fået ild, samt hvor længe I var om at få det — for det er vel utænkeligt, at der skulle være skovmænd, der må nøjes med en attest på, hvor længe det varede, før de opgav.
2. **Hikeopgave: Ødemarksekspedition** med jeres **Toboggan**. Der overnattes i Igloo (en snehytte bygget af udskårne sneblokke). Følg i løbet af hiken et dyrespor i sneen. Tegn en skitse af sporet som helhed og opmål og tegn et enkelt aftryk. Sporopgaven samt foto af Iglooen afleveres som nævnt under foregående opgave. Rapport over selve hiken indføres i logbogen til senere bedømmelse. (I tilfælde af, at der overhovedet ingen sne falder i hele februar måned, henvender I jer til divisionen om nærmere instruks).

Den 4. november blev en mærkedag i 1. Rønne trop's historie. Endelig blev et gammelt ønske opfyldt — eget week-endhus og egen lejrgrund. Som nævnt har vi i flere år puslet med tanken. Men takket være, at vi i de sidste år har haft ikke mindre end 3 arkitekter i vor roverklan, er der rigtig kommet skub i planerne, og her i sommer forelå endelig et forslag, som efterhånden opfyldte de mange krav, vi stillede til et sådant week-endhus — en primitiv, solid spejderhytte, som kunne rumme 50 mand til overnatning, som var lun, kunne hurtig fyres op, billig i anskaffelse og vedligeholdelse.

under eget bord

Vi var så på jagt efter en grund, og i slutningen af august fandt vi den helt ideelle grund, kun 5 km fra byen. Selve grunden omfatter $\frac{3}{4}$ tønde land skov, lyng og krat, grænsende op til en 2 tønder land stor slette, som vi foreløbig har sikret os brugsretten over. Sletten er omgivet af skov, så der er læ for alle vinde. Iøvrigt er den omliggende skov på mindst 100 tønder land, så der er fine muligheder for orienteringsløb, brænde m. m.

På sletten har hver patrulje en permanent lejrplads med stammer til at sidde på. I vor egen skov bag hytten er det meningen, patruljerne skal indrette rådspladser. Det er tanken, at vi vil indkøbe et større læs lægter, så patruljerne altid har materialer til brobygning og andre pionerarbejder.

Lørdag eftermiddag den 14. september fik vi byggetilladelse, og 40 af troppens spejdere gik straks igang med udgravningen, som vi var færdige med om søndagen. Næste week-end støbte vi fundamentet, og den 3. week-end huggede vi tømmeret til, rejste skelettet og lavede alle spær færdige, så vi en aften i den kommende uge kunne

holde tømmerrejsning. Den 4. week-end begyndte vi at lægge tag og sætte døre og vinduer i.

Den 5. week-end benyttede vi til at mure skorsten og lave beklædning udvendig. Ugen, der fulgte, var efterårsferie i skolen, og en stor del af de spejdere, der havde efterårsferie, benyttede denne til at isolere huset samt lave indvendig beklædning, og vi sluttede ugen med at lægge gulv, så vi var færdige til at patruljerne næste week-end kunne gå igang med at tjære huset, foruden at vi gik igang med at lave brændeskur, WC, flagstang, indgangsportal m. m. Den 7. week-end benyttede vi lørdagen til at rydde op og gøre de sidste ting færdig, medens vi benyttede søndagen til indvielse, af et blokhus på lidt over 60 m², idet huset er 9,4 × 6,4 meter.

Huset er bygget op som et skelet af 2 × 4" tømmer, som udvendigt først er beklædt med et lag tagpap, derefter med et lag blokhusbrædder, idet vi på et skæreri købte 5/4 × 5" planker, som vi fik skåret halvrunde, forsynet med fjer og not.

Indvendigt brugte vi $\frac{3}{4}$ " forskallingsbrædder, som vi ligeledes fik høvlet halvrunde, imellem de 2 lag brædder fyldte vi ud med 100 mm rockwoollbatts. På denne måde fik vi tætte og lunne vægge, som såvel indvendigt som udvendigt minder om et blokhus. Loftet, som er lavet skråt, er ligeledes beklædt med

disse blokhusbrædder, og der er her ligesom under gulvet et godt lag rockwool.

Udvendigt er huset tjæret med finsk trætjære, medens væggene indvendig har fået mørk solignum, medens loftet er lyst. Ved gavlvæggen er anbragt en jernpejs, som er stuens eneste opvarmningsmulighed. Belysningen er petroleumslamper. Huset består kun af et rum, idet vi ikke mener, der er behov for køkken, da hver patrulje har sit bålsted udenfor.

Inventaret består kun af et bord med 2 bænke pr. patrulje, som sættes til side, når der skal overnattes, idet dette foregår på gulvet.

Dette hus, som vi synes indfrier de krav, vi stiller til et week-end-hus, står os i ca. 6.300 kr. Ved, at vi har kunnet anvende næsten udelukkende frivillig arbejdskraft i form af spejderfædre, rovere, skovmænd og spejdere, samt at vi fra byens handlende har opnået mange gode procenter på materialer, har det bevirket, at vi har sparet 7—8000 kr., idet vi forud for byggeriet havde indhentet et håndværker-tilbud for at få en orientering om, hvad det ville koste.

Desværre har vi ikke i øjeblikket selv nogle penge i vor tropskasse, idet vi først lige er blevet færdig med betalingen af vort tropskhus, som rummer flok- og tropslokale samt patruljelokaler. Men pengene er vi ved at skaffe på den måde, at vi håber på et tilskud fra tipsmidlerne samt er gået igang med salg af obligationer på kr. 10 pr. stk., som allerede fra starten er gået meget fint; men iøvrigt er vi nu ved at sætte al energi ind på arrangementet af en stor 3 dages eventyrfest til foråret, hvor vi håber på et stort overskud. *Silva.*

Det lyder som et eventyr — men er virkelighed. 1. Rønne trop har over 7 week-end's bygget dette dejlige hus, som har fået navnet »Lyngstauane».

KAKTUS-patruljen

ET HYGGELIGT PATRULJEMØDE

Det sidste patruljemøde i 1956 blev et rigtig hyggemøde, hvor vi lavede forskellige morsomme ting. Vi legede og snakkede minder fra året, der nu snart kun er et kapitel fuldt af oplevelser i vores dagbog. Bl. a. havde vi mellem legene en sjov spørgsmål- og svar-konkurrence, til hvilken Stub havde lavet et »spørge-apparat«.

Han havde lavet den af en gammel grammfonoplade, som han havde limet på en træplade. I hullet i midten var et søm uden hovede placeret. Så havde han lavet nogle skiver i stift papir, der var ind delt i felter, og i hvert felt havde han skrevet et spørgsmål. På en gammel hætte til et skruetrykapparat var en pappil limet på, så den lige kunne sættes ned over sømmet og drejes rundt, og så gjaldt det jo blot om at kunne svare på det spørgsmål, pilen pegede på. Den vil vi i fremtiden bruge, når vi kontrollerer vore prøver m. m. Vi døbtte den »Stik-prøven« og »Censor«. Ja, kært barn har mange navne.

Det blev i aften besluttet, at hver Kaktus skulle have et totem, som skulle bruges hver gang, vi skriver et eller andet. Desuden blev vi enige om, at der skulle være mindst en tegning på hver side i dagbogen, og den skal farvelægges, så dagbogen er livlig, interessant og festlig at se i. Men da vi jo ikke alle er lige store tegnegenier, lærte Plys os at lave tegnencils. Han havde taget et stykke celluloid med, men stift papir eller karton er lige så godt. Vi lagde celluloidpladen over tegningen af kaktussen på vores forside og kalkerede denne over på pladen ved at tegne oven på denne. Det er en fordel at bruge en gen-

nemsigtig stencil, så man ikke behøver at tegne på originaltegningen, det ser så grimt ud.

Vi klippede så kaktussen ud, og ved at lægge celluloidpladen over et stykke papir kunne vi med let-hed overføre denne ved at tegne langs den udklippede kant. Maler man så det fremkomne omrids helt sort, har man en nydelig silhouet. Man kan naturligvis også fylde omridset ud selv og få en rigtig tegning ud af det. Se, det her var jo ikke særlig vanskeligt.

Nu kommer noget, der er mere spændende. Medens man holder den udklippede kaktus fast mod papiret med den ene hånd, stryger man med den anden en pensel med en eller anden farve løseligt rundt om kaktussen og ind over denne, og nu fremkommer en kaktus, der står klart fremhævet i hvidt mod en mørk baggrund. Rigtige tegnere og malere bruger også sådanne skabeloner, når de skal dekorere med en masse ens figurer. Vi kan altså bruge dem, hvis vi skal lave et bånd med liljer eller andet.

Inden vi sluttede, samledes vi som sædvanlig omkring pejsen. Vi bladede i vores dagbog og fandt, at vi havde nået en del, men vi lovede hinanden, at vi ville prøve at blive endnu bedre spejdere i det nye år, som bliver et rigtigt spejderår, et B.-P. år.

Vi besluttede også at mødes den 15. januar, selvom det ikke er mødeaften, for så fylder patruljen 1 år. Og selvfølgelig skal patruljens fødselsdag fejres!

Vi ønsker alle vore spejderkammerater rundt om i korpset »Et godt og lykkebringende nytår, et godt spejderår med fremgang for jeres patrulje«. Med spejderhilsen

KAKTUSPATRULJEN

KÆRE ULVEUNGER — VIL I VÆRE MED?

Når vi hører fra ulveunger ude omkring i landet, er det næsten altid en 30 km tur, I fortæller om, men jeg er da klar over, at I må opleve mange andre spændende ting. Derfor har Magasinet tænkt sig at starte en lille konkurrence, som I alle, både store og små ulve, kan deltage i.

Skriv en lille beretning om en spændende tur, en sporing, en øvelse eller lign., som jeres flok har haft. Den bedste indsendte beretning kommer i bladet, og den vindende ulv får en præmie tilsendt.

Nu venter vi spændt på at høre fra jer.

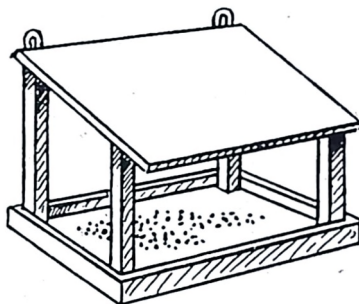
Tænk på fuglene

Du vil sikkert i denne måned opleve jorden hård af frost og måske dækket af sne. Du vil glæde dig over et sådant vinterlandskab, men for fuglene er glæden kort. De får en streng tid, hvor de kun vanskeligt kan finde føde. Glem ikke det, når du kaster dig ud i vintersportens glæder.

Du kan sætte et foderbræt op, og jeg garanterer dig mange og særdeles taknemmelige gæster i skikkelse af vore vingede venner.

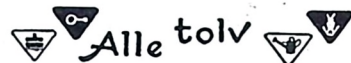
Her ser du en tegning af et foderbræt, som ikke er sværere, end du sagtens selv kan lave det — og det kan bruges til duellighedstegnet:

Sløjdarbejder. Hvordan foderbrættet ser ud skal dog ikke være det afgørende, du kan f. eks. nøjes med en gammel cigarkasse (men den kan ikke bruges til sløjdarbejder!). Du skal blot under alle omstændigheder have foderbrættet hævet et godt stykke over jorden, f. eks. én meter.

Der er mange, der anbringer foderbrættet lige uden for et vindue — og det er en god idé, for så kan du inde fra stuen iagttage fuglene, og det vil du hurtigt opdage er meget interessant. Har du andenstjernen, så skulle du måske interessere dig for duellighedstegnene: dyreven og iagttagere. Tal med din flokfører om det, og hun vil hjælpe dig i gang med dem.

Men tilbage til foderbrættet og fuglene. Du må sørge for, at der altid findes foder på foderbrættet. Der må lægges nyt foder ud hver dag. Og hvad skal det så være? Fuglene kan godt lide spæk, havregryn, brødstumper — de må ikke være for store og grove — og endelig mange forskellige madrester.

Gråbror, BF Kai Stecher
Gråbror flok, Silkeborg.

Mowgli, BF Niels Toftegaard-Hansen,
Skovulvene.

Hvis du går i gang med duellighedstegnet dyreven, så skal du over 2 vintermåneder fodre vilde fugle og skrive en liste over, hvor mange forskellige fugle du ser på foderbrættet. Derfor må du føre en sådan liste, hvor du fortæller, hvilke fugle der besøger foderbrættet. Har du ikke selv en fuglebog, kan du sikkert låne en sådan på biblioteket, måske har I et bibliotek i flokken eller troppen, så I kan låne en fuglebog der. Med den i hånden finder du let ud af, hvilke fugle der besøger dit foderbræt — og passer du det godt, kommer der mange.

Graabrør.

SMA GLIMT AF ULVEVISDOM

Se dig for før du springer, tænk før du taler.

*

Du kan ikke tro en uærlig ulv, selv når han taler sandhed.

1. LØGUMKLOSTER FLOK

20 ulve har haft sommerlejr på Barsø fra den 4. til 10. august. Vi boede i Sct. Georgsgildets hus og var meget heldige med vejret. Nu er vi igang med vinterprogrammet og træner bl. a. til 30 km pladen.

Balders flok, Hedehusene, smiler deres glade ulvesmil som en hilsen til deres ulvebrødre.

30 KM VANDRING

hører vi stadig om her i redaktionen. Pladsen tillader ikke at bringe beretningerne, i deres helhed, men vi noterer denne gang følgende flokke på vandring:

3. By flok, Panther flok, Furesø flok (overværede Hubertusjagten i Dyrehaven), Skovulvene (benyttede sig af efterårsferien), Balders flok, 1. Hyllested flok, Birkeflokken, Birkerød (hjælp undervejs — ved Furesøen — til med ophaling af en motorbåd) og 1. Absalon flok, HKD (blev af en venlig havejer forsynet med mængder af æbler).

IAGTTAGER

Når du har taget andenstjernen, kan du bl. a. begynde på duelighedstegnet: IAGTTAGER.

Måske er du ikke helt klar over kravene, der stilles til dette duelighedstegn; men du skal bl. a. lave 3 beretninger, hver på mindst 2 stilebogssider, om 3 vildtlevende dyr eller fugle, som du selv har iagttaget i naturen.

Bambi fra 1. Østerbro flok har taget dette duelighedstegn, og her har du en af hans beretninger, hvor han fortæller om en muldvarp. Mon ikke også du kunne bruge dine øjne lige så godt som Bambi? Vi hører gerne fra dig. Og så Bambis beretning:

ROBIN HOOD OG DE FREDLØSE (Fortsat fra side 7)

I riddersalen siger broder Tuck: »Undskyld høje herrer, men mangler vi ikke en brudgom?« — »Nej, nej hellige broder, brudgommen står der,« svarer biskoppen og peger på Sir Gay, der står ved Marians side. Broder Tuck udstøder en hånsk latter og går over mod døren, der fører ud til vindeltrappen, og idet han åbner den store, tunge egetræsdør, siger han: »Nej, biskop, her ser du brudgommen.« I dørabningen står Robin Hood. — »Robin Hood,« udbryder dommeren. »Hvordan kommer han i min borg,« råber Sir Gay. — Mere blev ikke sagt. Robin og alle hans venner trak deres sværd, og det samme gjorde alle soldaterne, der var tilstede ved brylluppet. — Stål klang mod stål — og med ét forvandlede riddersalen til en stor kamplads. — Det varede dog kun kort, før Robin og

Muldvarpen.

I sommerferien 1955 boede jeg i sommerhus på Svinø ved Fyn, og her havde jeg lejlighed til at studere dyrene i naturen.

En dag midt i ferien opdagede jeg pludselig, at vores hund Rolfi, som rigtig nød de frie omgivelser, rendte og legede med en lille mærkelig, sort tingest. Først tænkte jeg ikke nøjere over sagen, men da jeg lidt efter gav mig til at undersøge det, opdagede jeg, at det var en muldvarp.

Jeg fjernede nu hunden og så nøjere på dyret, men der var ingen tegn på, at den havde lidt noget ondt, det var jeg også meget glad for. Muldvarpen tog jeg nu med mig lidt væk fra huset, og der byggede jeg en tæt jordvold til den, og der puttede jeg den ind.

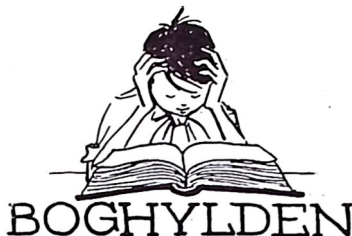
Da jeg en halv times tid senere ville kikke til den i jordvolden, opdagede jeg, at den var brudt igennem volden og lå ude i græsset, og det var jo ikke så godt. Jeg gik nu derfra og over i en kartoffelmark, og lagde den ned i jorden der.

Den første gang, jeg kikkede til den i kartoffeljorden, lå den der stadigvæk. Derimod den anden gang var der gravet en lang gang, og muldvarpen var forsvundet ned i jorden.

hans styrke stod som sejrherre i kampen.

Under kampen var Sir Richard trådt ind. Han var kommet for at give sit samtykke til brylluppet mellem sin kære datter og den tapre Robin Hood, og nu viede broder Tuck under stor højtidelighed det rigtige par. — De fredløse hyltede kraftigt deres fører — Sherwoodskovens ukronede konge — og med en skål og et leve for brudeparret sluttede festlighederne og 4. Odenses »knaaldturs«.

Kampen mellem Robin Hood samt hans venner og soldaterne.

Eric Linklater: Far skal hjem. (kr. 7,75 hft. og kr. 10,00 ib. — Gyldendals Pony-bøger).

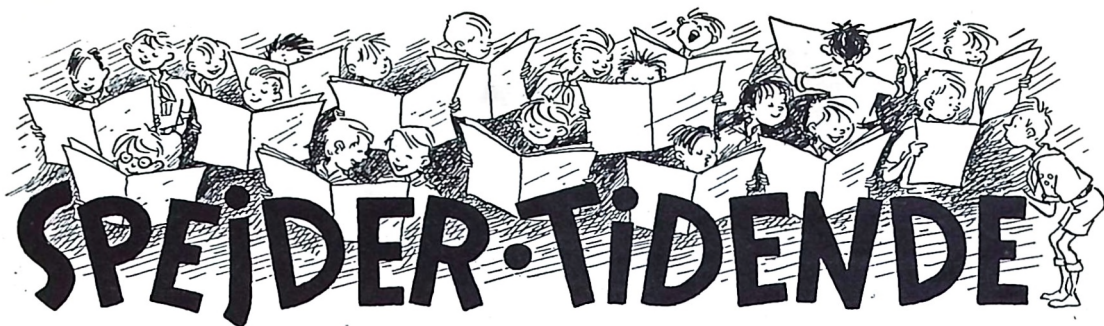
Denne bog er en fortsættelse af »Det blæser på månen«, og her er to dyr — en sølvfalk og en guld-puma — som sammen med de to piger frelser faderen fra fangenskab hos den forskrækkelige og blodtørstige grev Hulagus i landet Bombardiet.

Knud Dahl: På farlige veje. (kr. 5,00 hft. og kr. 6,75 kart. — Jespersen og Pio).

Bogen handler om en 13-årig dreng, der har det hårdt derhjemme, ingen kammerater i skolen og til sidst stjæler han penge fra drengenes tøj under en fodboldkamp. Ved hjælp af en forstående lærer klares problemerne, og Niels går det godt.

John Crompton: Edderkopper bringer lykke. (kr. 15,75 hft. — Schultz).

Er man interesseret i et så specielt emne som edderkopper, bringer denne bog alt herom. Den anbefales derfor til sådanne »fagfolk«. Bogen er skrevet populært om emnet, og der er ind imellem muntre anekdoter og træffende sammenligninger. Sk.

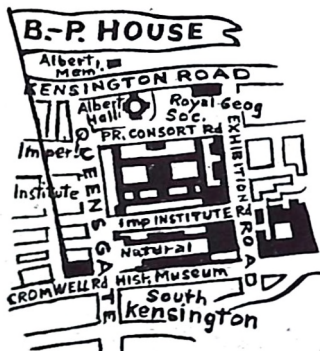
SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Engelske spejdere

vil rejse Lord Baden-Powell et mindesmærke i år i anledning af hans 100 års fødselsdag, og mindesmærket vil få form af et nyt »hovedkvarter« for den internationale spejderbevægelse.

Siden 1941 har engelske spejdere samlet ind til bygningen af dette hovedkvarter, som vil komme til at ligge i Syd Kensington. Man har skaffet ca. 3,2 millioner kr. til veje, men der mangler endnu 1,7 millioner kr., før det ønskede beløb er i kassen. Imidlertid vil man påbegynde opførelsen af bygningen i 1957, idet man håber, at resten af pengene vil komme ved frivillige bidrag senere.

I den nye bygning vil man indrette en righoldig samling, ikke blot minder fra spejderchefens liv og rejser, men også mange af de udmærkede billeder, han malet og tegnede, hvor han kom frem.

HØRSHOLM KOLONNE

har fornylig gennemført et orienteringsløb i Tokkekøb Hegn med afslutning på Storedam. Løbet var tilrettelagt af specialister i orientering efter kort og kompas, nemlig medlemmer af reserveofficersforeningens terrænsportsgruppe.

Der blev brugt kort 1:40.000, og spejderne kom ud for koordinat, retnings-stokke samt alle almindelige former for orientering.

På trods af regn og kulde gennemførte alle 10 patruljer det 7 km lange løb i strålende humør.

Bedste patrulje blev Sika'erne fra Jon Little's trop, foran Bjørnene og Grævlinge fra Lorenz Tuxen's trop.

Da løbet skal være en fast årlig begivenhed, indstiftede man en original vandrepræmie, nemlig en smukt udskåret trækniv med et negerhoved som skæfte, forarbejdet af en kriger i Kikuyu-stammen i Kenya, også kaldet Mau-Mau kriger.

Kniven, der er hjembragt af en af kolonnens venner, der er pilot i SAS, blev fra starten indhyllet i megen mystik, således er det be-

stemt, at den kun må ses i måneskin, og kun to gange om året, nemlig under en hemmelig ceremoni, der kaldes BUTUNGA.

Kniven har fået navnet Ngomba, og kolonnens årlige orienteringsløb kaldes herefter Ngomba-løbet.

— jacob.

EN HOLLÆNDER, EN FRANSKMAND OG EN FYNBO

venter på brev fra dig. De to førstnævnte vil korrespondere på engelsk, den sidste på lokalsproget. Grib straks pennen og skriv til os, hvis det er noget for dig — eller hvis du ønsker en spejder-penneven fra et andet land!

Danske spejders fællesudvalg.

Postbox 44, København K.

2 SPEJDERE FRA IOWA, USA

ønsker at skrive sammen med to danske spejdere. De har besøgt en dansk trop i deres sommerferie, og kender således til danske forhold. Deres fader kan dansk, så brevvekslingen behøver ikke at foregå på engelsk. De to spejdere er 14 og 11 år.

Har du lyst til at få en »penneven«, kan du skrive til Magasinet's redaktion.

HUSK!

Familie og venner, firmaer og banker,

fabrikker og kontorer.

Dér er mange steder, hvor man kan få tomme kuverter med FRIMÆRKER.

Med dette nummer af Spej-
dernes Magasin går vi ind i
jubilæumsåret, hvor mange af
årets spejderbegivenheder vil
være præget af 100-året for Ba-
den-Powell's fødsel og 50-året
for spejderarbejdets begyn-
delse. Det er ikke alene her-
hjemme, at disse begivenheder
vil blive fejret, men over hele
verden, hvor der findes spej-
dere.

Du bærer allerede nu det
særlige B.-P.-mærke på din
uniform, og du har længe været
i fuld sving med at klippe
brugte frimærker — og du bli-
ver ved lidt endnu, slutspurten
er ved at begynde.

I næste måned vil du i stedet
for Spejdernes Magasin mod-
tage et stort 24 sideres minde-
blad om Baden-Powell. Dette
særlige blad udgives af de fire
danske spejderkorps.

Jeg skal ikke her røbe bla-
dets indhold. Men jeg kan ro-
ligt love dig, at det bliver et
blad, som du vil kunne have
glæde af i mange år fremover.
Ikke alene vil bladet, som er i
samme størrelse som Spejder
Jul, og med et festligt omslag
i 4 farver, fremtræde i fint tryk,
men det er med sit fortrinlige
indhold, der udelukkende hand-
ler om B.-P., et blad, der vil
have blivende værdi. —

Jeg sender hermed en tak til
alle, der på den ene eller an-
den måde har vist interesse for
Spejdernes Magasin i det for-
løbne år. En særlig tak til de
trofaste medarbejdere. Jeg by-
der vel mødt i den nye årgang
— også til nye medarbejdere.

Godt nytår!

Skatte

NYE DAVNE TIL ÆRENS SIDEN

AVANDRINGER

100 km
Dyssegaard trop
PF John Rostholm
PA Hans Rostholm
PA Bent Petersen
PA Peter Sass Christensen
Børge Nielsen
Fostbrødrene
Proben Axt
Niels Eyde Madsen
Peter Myrner
Egil Sørensen
Karl af Riises trop
Troels Johansen
Hørsholm kolonne
»Pukkashaltans»
Jens Erik Christiansen
Arne Eriksen
Niels Clausen
»Toldere»

90 km
Dyssegaard trop
PA Hans Rostholm

60 km
6. Sundby trop
PF Erling Loffaldtsen
PA Palle Østersø
Mogens Nellemann
Jørgen Christensen
Jens Kirkegaard
Richard Løvehjertes trop
PF Søren Dahl
PF Jørgen Johansen

Karl af Riises trop
Steffen Johansen
Olsgod trop
PF Bent Thomsen
PA Poul Holmberg
Jørgen Nielsen
1. Gudhaab trop
Hans Boesen
Henning Andersen
PF Christian Berthelsen
PF Peter Hertz
PF Steen Sauerberg
John Pedersen
Henning Gaardsg
Birger Nielsen

1. Rødovre trop
Ole Lind
Tom Petersen
Steen Ulriksen
Freddy Petersen
1. Valby trop
PA René Larsen

1. KL. SPEJDERE

7. Aarhus trop
PF Jens Goul Christensen
Erik Menveds trop
SM Steen Hansen
SM Jørgen J. Rasmussen
1. Rødovre trop
Knud Jensen
Lorenz Tuxens trop
Arne Eriksen
2. Absalon trop, HKD.
PF Martin Ghisler
1. Odense trop
PA Jørgen Thinesen
PA Axel Sløk
1. Søborg trop
Ebbe Sejr Nielsen
Bjarne Iversen
1. Viborg trop
PF Torben Laursen
Stiftind-troppen
SM Ole Jensen
SM Bendt Jansen
Dyssegaard trop
SM Jens Sørensen

NÆVNDERE

7. Aarhus trop
PF Jens Sørensen
PF Henrik Dybbroe
2. Ødrup trop
Jan Boch
1. Rønne trop
PA Bjørn Haugård
Dyssegaard trop
PF John Rostholm
PA Hans Rostholm
PA Peter Sass Christensen
Stiftindertroppen
PF Klaus Østerberg
11. Odense trop
PF Uffe Hannibal
1. Viborg trop
PF Torben Laursen
2. Holte trop
PF Jørgen Schou
PF Poul Jørgen Engell
Bernt Løllike

1. Søborg trop
Erik Mønsted Nielsen
Prins Hamlets trop
Jens Flemming Vogensen
Otto Schumann
Henrik Dalgård
Lorenz Tom Petersen
Søren Løg
Richard Løvehjerte trop
PF Jørgen Johansen
PF Hans Henrik Pedersen
PF Søren Dahl
PA Flemming Hansen
1. Odense trop
PA Jørgen Thinesen
Obers Læssøes trop
Bjarne Jessen Hansen
2. Absalon trop, HKD.
SM Bent Lange
PF Martin Ghisler
1. Østerbro trop
PA Torben

Sonne-Christensen
Kong Skjold trop
Rolf Harsløf
Kongsvang trop
PF Kell Buch Rasmussen
Lorenz Tuxens trop
Bruno Stokholm
Bjarne Brøgger Andersen
1. Frederikshavn trop
Knud Jensen
Oluf Thagaard
Roald Jensen
Carl Chr. Vassov
Erling Skram
Ole Jacobsen
Svend Erik Engsig
Erik Menveds trop
Eben Oxhøj
Hans D. Andersen

NÆVNDERE

Erik Menveds trop
SM Steen Hansen
Richard Løvhjerte trop
SM Klaus Pallesen
1. Søborg trop
Bjarne Iversen
Stiftindertroppen
SM Ole Jensen
SM Bendt Jansen

BLEV Din TROP NÆVNT DENNE GANG?

JAMBOREE-DELTAGERE

I lodtrækningen om 30 kr.
i opsparringen til jubilæums-
jamboreen er der udtrukket
endnu to præmier for okto-
ber måned. De heldige er:
Lars Johansen, 1. Østerbro.
Thorkild Munk Larsen,
Gøngerne.

For november er udtrukket:
Kenn Willumsgård, Esbjerg.
Erik Olesen, Falkonertroppen.
Jens Præstegaard, 5. Odense.
Ole Overgaard, St. Heddinge.

Havde du pr. 1. januar nået 488
frimærker? Ellers må du anstrenge
dig.

Jokke

har nu ikke alene B.-P. i tankerne,
men også på ærmet. Han har nem-
lig anskaffet sig et B.-P. mærke.
Har du?

Vi begynder vort UDSALG allerede den 2. januar i år
- i februar måned tænker vi kun på BP-festlige emne
Se de gode tilbud og bestem d'g hurtigt - der er jo
mange tilfælde kun begrænset antal af de forskellige varer

DEPOTETS JANUAR-UDSALG

SKULDERTASKER
forsk. modeller 1.85 **2.85**

SKULDERTASKER
og nødhjælpstasker **4.85**

PAKSÆKKE - brugte
khaki webbing **2.85**

SCOOTERTASKER
med 2 lommer (f. 21.50) **12.85**

CYKEL- OG KNALLERTASKER
F. 13.65 **8.85**

WEBBING
samarittertaske
1.85

WEBBING
lygtetaske
1.85

LEJRLYGTTER
til petroleum
2. sort. 3.85

PLASTIKÆSKER
stør. 4x5½ cm
0.18

SE HER!!!

Et parti orig. **KIT-KAT PONSJOER** med gavle,
så du kan bygge dig et telt. — 2. sortering (f. 110.00) **58.50**

KIT-KAT TOILETSVØB
gummibel. lærred (2. sort.) f. 9.85 **2.85**

OMRULNINGER til soveposer
f. 13.25 **6.85**

KIT-KAT KORTPLADER
2. sort. — f. 15.50 **7.85**

KIT-KAT KORTETUI
2. sortering **1.50**

FRASORTEREDE KORT
alm. pris 4.00 - 4.50 **1.00**

DET LEVENDE KORT
en god instruktionsbog — f. 6.85 **2.00**

B.-P. BILLEDER - restparti
sorttryk, størrelse 20x25 cm **0.10**

Regnfrakker, Ølskind
kun voksne, f. 64.00
39.50

Vindbluser - rest
kun voksne, f. 48.00
18.50 - 28.50

Overtræksben
plastic på lærred
14.85

Wilsonbluser - Dame
mørk khaki
38.50

KNICKERS
svær khaki m. foer
68-70 72-76 76-96
28.50 32.50 36.50

FLOJLSBUKSER
drapfarvede - sekunda
stør. 64-66 og 84-100
9.85 12.85

KORTE ½ ULDNE
BUKSER - khakifarv.
stør. 76-100
18.85

Specielt tilbud brugte 25 mm gjordremme 130 cm lange (som nye 3,50) **0.85**

STRØMPER — spun perlon
drap 2. sort., voksne 7.00 - 8.00

WEBBING GAMASCHER
brugte, pr. par 1.85

LÆDERREM MED STROP
50 cm, sort 0.50

Det Danske Spejderkorps Depot

NØRRE FARIMAGSGADE 39, København K, telf. Palæ 4526

Odense: Klostervej 19, telf. 12.418

Aalborg: Kong Hansgade 1, telf. 8370

Århus: Frederiksgade 69, telf. 3 36 13

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger.

Spejdernes Magasin
Red.: Kommunelejer
J. B. Skotte Hansen
Tobaksvej 32, Spborg

Spejdersport
Red.: Adjunkt Svend Ranvig
Kongebrogvej 28, Sorp

Korpsets kontor:
Frydendalsvej 32, København
Telefon VE 3665
Kontortid: 8-16, lørdag 8-12
Begge blades ekspedition:
Korpsets kontor